

شناسه	قانون	تاریخ تهیه گزارش	۱۴۰۰/۱۱/۰۳
عنوان موضوع	بررسی مراتب اعتراض اعضای اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی به نحوه رسیدگی و اخذ مالیات بر ارزش افزوده		
مرجع طرح موضوع	اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی		
شرح موضوع	بر اساس ماده (۹۷)^۱ قانون مالیات های مستقیم مصوب سال ۱۳۹۴، درآمد مشمولین مالیات اشخاص حقیقی بر اساس اظهارنامه مالیاتی مودی مورد پذیرش ادارات امور مالیاتی می باشد و این ادارات می توانند بدون رسیدگی قبول نمایند و چنانچه مودی از ارائه اظهارنامه خودداری نماید، ادارات امور مالیاتی بر اساس اطلاعات اقتصادی مودی در طرح جامع مالیاتی نسبت به تهیه اظهارنامه برآوردی اقدام خواهد کرد. بر اساس تبصره ذیل این ماده نیز سازمان امور مالیاتی کشور موظف گردید حداکثر ظرف مدت سه سال، بانک اطلاعات مربوط به نظام جامع امور مالیاتی را در سراسر کشور مستقر و فعال نماید و تا عملیاتی شدن این طرح مواد (۹۷)، (۹۸)، (۱۵۲)، (۱۵۳)، (۱۵۴) و (۲۷۱) قانون مالیات های مستقیم مصوب سال ۱۳۸۰ مجری خواهد بود. علیرغم گذشت ۳ سال از پایان مهلت مقرر در ماده (۹۷) ق.م.م. مصوب ۱۳۹۴، طرح جامع مالیاتی به طور کامل عملیاتی نشده است و درآمد حاصل از فعالیت مودیان که مدارک مستندات لازم را ارائه نکرده باشد و یا مدارک و مستندات ارائه شده توسط مودی مورد قبول ادارات امور مالیاتی نباشد، از سوی مأمورین امور مالیاتی به صورت علی الراس محاسبه می شود. متأسفانه عدم اجرای این طرح بسیاری از صنوف بالاخص فعالین صنف آسانسور را با مشکلات عدیده مالیاتی مواجه ساخته است. فعالین صنف آسانسور با عقد قرارداد به دو صورت قرارداد فروش و قرارداد نصب اقدام به فعالیت می نمایند. مأمورین ادارات امور مالیاتی نیز بر اساس گزارش اداره استاندارد، اکثر قراردادهای این صنف فروش شناخته و اقدام به تحریر گزارش مالیات عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده می نمایند و مالیات های مضاعفی برای مودیان این حوزه صادر می نماید. این درحالیست اکثر قطعات مورد استفاده در این صنعت وارداتی می باشد و هنگام واردات بخش اعظم مالیات متعلقه من جمله ارزش افزوده توسط واردکنندگان و فروشندگان مرجع و اصلی پرداخت می شود. همچنین سازندگان مسکن که طرف قرارداد فعالین این حوزه می باشند، در اکثر مواقع قطعات لازم را خود خریداری می نمایند و صرفاً نصب آسانسور با فعالین این حوزه می باشد. لیکن استناد به گزارش اداره کل استاندارد فعالین این حوزه را متحمل مالیات های مضاعف نموده است. همچنین با عنایت به اینکه ماده (۲۳۷)^۲ ق.م.م. مصوب ۱۳۹۴ به صراحت بیان نموده است که برگ تشخیص مالیات بایستی بر اساس مآخذ صحیح و متکی به دلایل کاوی تنظیم گردد، لذا استناد به استعلام از اداره کل استاندارد که اطلاعات ناقصی ارائه می دهد مغایر با مفاد این ماده می باشد. مشکلات موجود در نحوه بررسی و رسیدگی مالیات بر درآمد و مالیات بر ارزش افزوده این صنف باعث انباشته شدن اکثر پرونده های صنف آسانسور در اداره امور مالیاتی استان شده است. بر این اساس طی پیگیری های بعمل آمده از سوی اعضای		

^۱- ماده ۹۷ ق.م.م. درآمد مشمول مالیات اشخاص حقیقی موضوع این قانون که مکلف به تسلیم اظهارنامه مالیاتی می باشند به استناد اظهارنامه مالیاتی مودی که با رعایت مقررات مربوط تنظیم و ارائه شده و مورد پذیرش قرار گرفته باشد، خواهد بود. سازمان امور مالیاتی کشور می تواند اظهارنامه های مالیاتی دریافتی را بدون رسیدگی قبول و تعدادی از آنها را بر اساس معیارها و شاخصهای تعیین شده و یا به طور نمونه انتخاب و برابر مقررات مورد رسیدگی قرار دهد. در صورتی که مودی از ارائه اظهارنامه مالیاتی در مهلت قانونی و مطابق با مقررات خودداری کند، سازمان امور مالیاتی کشور نسبت به تهیه اظهارنامه مالیاتی برآوردی براساس فعالیت و اطلاعات اقتصادی کسب شده مودیان از طرح جامع مالیاتی و مطالبه مالیات متعلق به موجب برگ تشخیص مالیات اقدام می کند. در صورت اعتراض مودی چنانچه ظرف مدت سی روز از تاریخ ابلاغ برگ تشخیص مالیات، نسبت به ارائه اظهارنامه مالیاتی مطابق مقررات مربوط اقدام کند، اعتراض مودی طبق مقررات این قانون مورد رسیدگی قرار می گیرد، این حکم مانع از تعلق جریمه ها و اعمال مجازات های عدم تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موعد مقرر قانونی نیست. حکم موضوع تبصره ماده (۲۳۹) این قانون در اجرای این ماده جاری است.

تبصره: سازمان امور مالیاتی کشور موظف است حداکثر ظرف مدت سه سال از تاریخ ابلاغ این قانون، بانک اطلاعات مربوط به نظام جامع مالیاتی را در سراسر کشور مستقر و فعال نماید. در طی این مدت، در ادارات امور مالیاتی که نظام جامع مالیاتی به صورت کامل به اجرا در نیامده است، مواد (۹۷)، (۹۸)، (۱۵۲)، (۱۵۳)، (۱۵۴) و (۲۷۱) قانون مالیات های مستقیم مصوب سال ۱۳۸۰ مجری خواهد بود.

^۲- ماده ۲۳۷ ق.م.م. برگ تشخیص مالیات باید بر اساس مآخذ صحیح و متکی به دلایل و اطلاعات کافی و به نحوی تنظیم گردد که کلیه فعالیت های مربوط و درآمدهای حاصل از آن به طور صریح در آن قید و برای مودی روشن باشد. امضاکنندگان برگ تشخیص مالیات باید نام کامل و سمت خود را در برگ تشخیص به طور خوانا قید نمایند و مسئول مندرجات برگ تشخیص و نظریه خود از هر جهت خواهند بود و در صورت استعلام مودی از نحوه تشخیص مالیات مکلف اند جزئیات گزارشی را که مبنای صدور برگ تشخیص قرار گرفته است به مودی اعلام نمایند و هر گونه توضیحی را در این خصوص بخواهد به او بدهند.

هیات مدیره اتحادیه آسانسور، این موضوع در اداره کل امور مالیاتی استان بررسی گردید و در نهایت در سال ۱۳۹۷ تفاهمنامه ای بین اتحادیه و اداره کل امور مالیاتی به شرح ذیل منعقد گردید: ۱. مقرر گردید اتحادیه شرکت های عضو را ترغیب و تشویق نماید که از سال های بعد همه اعضا نسبت به تسلیم اظهارنامه تنظیم و تسلیم دفاتر و اسناد و مدارک اقدام نمایند. ۲. توافق حاضر صرفا برای آن دسته از شرکت ها نافذ می باشد که مالیات آنها از طریق علی الراس تعیین گردیده است. ۳. مقرر گردید است اداره امور مالیاتی میزان کارکرد شرکت ها را از اتحادیه و اداره استاندارد استعلام و بر اساس آن و انجام تحقیقات میدانی اقدام نماید. ۴. قیمت دستمزد نصب آسانسور برای هر ایستگاه در سال ۱۳۹۵ مبلغ ۷۰۰۰۰۰۰ ریال تعیین گردید. ۵. قیمت فروش هر آسانسور به صورت مقطوع در سال ۱۳۹۵ به مبلغ ۲۸۰۰۰۰۰۰ ریال تعیین گردیده است. ۶. مقرر گردید کل کارکرد شرکت به صورت دستمزدی محاسبه و ۴۰ درصد از کل کارکرد شرکت فروش آسانسور و قطعات مربوطه منظور گردد. ۷. مالیات تعیین شده به روش فوق قطعی و برای عملکرد ۱۳۹۵ نافذ خواهد بود. ۸. درخواست مودی و با نظر مساعد اداره امور مالیاتی نسبت بخشودگی جرائم و تقسیط بدهی شرکت ها اقدام خواهد نمود. ۹. سنوات قبل شرکت هایی که مالیات آنها قطعی نشده است با کاهش ۵ درصدی برای هر سال نسبت به ردیف های ۴ و ۵ و طبق نسبت مندرج در ردیف ۶ تعیین خواهد شد. ۱۰. در صورت ارائه اسناد و مدارک معتبر در خصوص تاریخ نصب آسانسور از طرف شرکت ها، تاریخ نصب ملاک اعمال قیمت نصب و فروش طبق ردیف ۴ و ۵ خواهد بود. بر اساس اعلام نماینده اتحادیه آسانسور متاسفانه تفاهمنامه فوق الذکر نیز از سوی اداره امور مالیاتی اجرا نمی شود و مشکلات فعالین این اتحادیه همچنان پایدار است.	
رئوس ایرادات و مشکلات: ۱. علیرغم گذشت سه سال از مهلت مقرر برای ایجاد نظام جامع مالیاتی، متاسفانه این طرح عملیاتی نشده و همچنان پرونده هایی بصورت علی الراس رسیدگی می شوند. این درحالیست که بر اساس ماده (۹۷) ق.م.م. مصوب ۱۳۹۴، نظام جامع مالیاتی بایستی از سال ۱۳۹۷ عملیاتی می گردید. عدم توجه به این موضوع باعث متضرر شدن بخش خصوصی شده است. ۲. به دلیل عدم راه اندازی پایانه های الکترونیکی فروشگاهی، هیچ فروشگاهی فاکتور رسمی صادر نمی کند و این موضوع باعث تحمیل هزینه های مضاعف به فعالین صنف آسانسور می گردد. ۳. با عنایت به اینکه اکثر قطعات آسانسور به صورت وارداتی و از مراکز قانونی وارد شده می شود و بخشی از ارزش افزوده و مالیات هنگام ترخیص اخذ می گردد، لذا به دلیل اینکه اسناد مثبتی ای توسط واردکنندگان یا فروشندگان به شرکت های نصاب ارائه نمی شود، در نهایت داریائی بدون توجه به مستندات اقدام به تحریر گزارش و صدور برگ تشخیص مالیات می نماید. ۴. صدور برگ تشخیص بر اساس استعلام از اداره کل استاندارد که اطلاعات مکفی برای تفکیک نوع قرارداد و زمان عقد قرارداد مربوطه ندارد، مغایر با ماده (۲۳۷) ق.م.م می باشد. آرای صادره توسط شورای عالی مالیاتی نیز این موضوع را تایید می کند. ۵. عدم توجه به تفاهمنامه شماره ۱۳۴۵ مورخ ۱۳۹۷ فی مابین اداره کل امور مالیاتی و اتحادیه آسانسور از سوی ماموران اداره کل امور مالیاتی نیز باعث تحمیل هزینه برای فعالین صنف آسانسور شده است.	ایرادات و مشکلات مطروحه
جلسه کارگروه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی با حضور نمایندگان از اداره امور مالیاتی استان، اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی با موضوع "بررسی مراتب اعتراض اعضای اتحادیه کشوری آسانسور و ... به نحوه رسیدگی و اخذ مالیات بر ارزش افزوده ماموران امور مالیاتی" به شرح ذیل برگزار شد:	جمع بندی جلسه کارگروه کارشناسی مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۹

خسرو زارعی، عضو هیات مدیره اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: بر اساس ماده (۲۳۷) قانون مالیاتی، برگه تشخیص مالیاتی بایستی بر اساس مآخذ صحیح و متکی به دلایل و اطلاعات کافی تهیه گردد. متأسفانه در صنف ما به این بند توجهی نمی شود و به دلیل صدور ناعادلانه برگ تشخیص، پرونده ها نزدیک به ده سال معلق می ماند. از ۳۰۰ شرکت مجاز که در صنف آسانسور فعالیت می کند، ۲۹۰ پرونده معلق مالیاتی وجود دارد.

متأسفانه مشکلات این صنف با اخذ مالیات حل نمی شود. بلکه پس از مالیات؛ مشکلات مالیات بر ارزش افزوده نیز به مشکلات این صنف اضافه می گردد که پرداخت مالیات مضاعف خارج توان آنها می باشد. بصورتیکه اکثر فعالین این حوزه اقدام به ابطال مجوز خود کرده و تغییر شغل می دهند. بر اساس شرایط کاری، اجرای قراردادهای ما زمانبر می باشد و ۵-۶ سال زمان لازم دارد تا تمام شود. حتی در برخی موارد دیده می شود، پروژه ها در اواسط کار به علت کسری بودجه پروژه با توقف عملیاتی مواجه شده اند. بطور مثال قرارداد آسانسور پروژه ای در سال ۹۶ منعقد شده و در تاریخ ۲۰ فروردین سال ۱۴۰۰ گواهی استاندارد صادر شده است. لیکن سازمان امور مالیاتی بر اساس تاریخ گواهی استاندارد قرارداد فروش و درآمد لحاظ کرده و مالیات نامتعارفی محاسبه می کند.

در برخی موارد مشاهده شده آسانسور ساختمانی با قدمت ۲۰ سال به دلیل ایرادات از سوی اداره استاندارد و آتش نشانی پلمپ شده و نیاز به اخذ استاندارد اولیه دارد. این موارد نیز از سوی اداره دارایی بدون بررسی فاکتور فروش و اسناد و دفاتر شرکت، بر اساس استعلام از اداره استاندارد ملاک فروش قرار می گیرد و باعث تحمیل هزینه های مجدد برای فعالین این حوزه می گردد.

اغلب قطعات مورد استفاده در نصب آسانسور وارداتی می باشد. با عنایت به اینکه برای قطعات وارداتی هنگام ترخیص از گمرک مالیات بر ارزش افزوده اخذ می شود و با توجه به اینکه مأموران اداره امور مالیاتی در این موارد تحقیقاتی انجام نمی دهد. بسیاری از شرکت های بومی به دلیل آسیب های وارده از مالیات اقدام به فعالیت نمی کنند و شرکت های غیربومی به دلیل اینکه پرونده های مالیاتی آنها در تهران می باشد، براحتی در استان فعالیت می کنند. بقیه استان ها مالیات های متفاوتی نسبت به استان ما درمورد آسانسور دارند به این دلیل قادر به رقابت با آنها نیستیم. سازمان امور مالیاتی قراردادهای دولتی را می پذیرد ولی قراردادهای حقیقی را خیر.

تقاضا داریم برگ تشخیص صادر شده برای مودی، براساس مآخذ صحیح و متکی به دلایل و اطلاعات صحیح و با آشنائی بر عملکرد آنها باشد.

اتابک نیرومندی، عضو اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: ۸۵ درصد قطعات آسانسور وارداتی می باشند از جمله ریل، موتور و ... اگر سامانه جامع مالیاتی شروع به کار می کرد، بسیاری از مشکلات این بخش حل می شد. به صورتیکه جنس وارده شده توسط بازرگان در سامانه مالیاتی ثبت شده و فروش آسانسور براحتی صورت می گرفت و قراردادهای به اداره امور مالیاتی جهت دریافت کدرگیری ارسال می شد. حتی ارزش افزوده و مالیات را نیز در آنها درج می شد. در صورت جلسه سال ۹۵ (سطح استانی) ۴۰ درصد فروش و ۶۰ درصد برای نصب در نظر گرفته شده بود. متأسفانه اینطور عمل نمی شود. ما یک شرکت فناور دانش بنیان در صنعت آسانسور هستیم و آسانسوری به ثبت رساندیم که در دنیا برای اولین بار این اتفاق افتاده است. انبوه سازان به اندازه ما مالیات و ارزش افزوده پرداخت نمی کنند.

یعقوب سلطانی، رئیس امور حسابرسی مالیاتی: بر اساس ماده (۹۷) و (۹۸) قانون، نحوه دقیق رسیدگی مالیاتی به طور کامل مشخص شده است و ما فراتر از قانون عمل نمی کنیم. بر این اساس شرکت مکلف است دفاتر روزنامه و دفتر کل را به ثبت رسانده فاکتور خرید، فاکتور فروش و قراردادها را در دفاتر ثبت کند و ارزش افزوده را نیز براساس فاکتور فروش هر ۳ ماه یکبار همراه اظهارنامه خود به سازمان امور مالیاتی تحویل دهد. در پایان سال تا تیرماه سال بعد فرصت تکمیل دفتر روزنامه، دفتر کل و

.. را دارد. بعد از ارسال اظهارنامه ما قانونا مکلف هستیم درخواست اسناد و مدارک از مودی داشته باشیم که متاسفانه حدود ۱۰ درصد از شرکت های آسانسور به ما دفاتر خود را ارائه می دهند و یا دفاتری که ارائه می دهند به دلیل اینکه کامل نیست قابل استناد نمی باشد. دفاتری نیاز است که بتوان از آنها درآمد شرکت را استخراج کرد و مالیات را مشخص کرد. ولی اکثرا ارائه نمی دهند. برای شرکت هایی که دفاتر خود را ارائه نمی دهند به منظور ایجاد وحدت رویه در نظام مالیاتی، ضرابی برای ما در این خصوص تعیین می کنند (بحث علی الراس) ما نیز برای قانونمند بودن محاسبات خود، کارکرد شرکت ها را از اداره استاندارد سوال می کنیم. اداره استاندارد نیز تعداد گواهی های صادر شده را با نام کارفرما و تعداد طبقات مشخص می کند. در این راستان جلساتی با اتحادیه آسانسور برگزار گردید که در نهایت در سال ۹۷ به تفاهم دست یافتیم (قبلا ۸۰ درصد فروش و ۲۰ درصد خدمات لحاظ می شد که به ۶۰-۴۰ تغییر یافت) در بند ۹ نیز تاکید کردیم که درآمد و مالیات قطعی می باشد. ولی متاسفانه اتحادیه به این موضوع عمل نکرد در حالیکه ما به تمامی موارد عمل کردیم. سال های بعد نیز براین اساس عمل کردیم. این توافق مختص شرکت هایی هست که اسناد و مدارک ارائه نمی دهند. همکاران ما به موضوع ماده (۲۳۷) توجه کافی دارند و در چارچوب و طبق اعداد و ارقام و استنادات محاسبه می کنند. از سال ۹۷ به بعد گواهی ادواری و دادستانی لحاظ نمی شود و در نامه اداره استاندارد موارد ادواری برای ما ارسال نمی شود. در صورت ارسال به عنوان خدمات منظور می شود نه فروش. اداره استاندارد لیست آسانسورهای که در سال های قبل نصب شده و بعد از چندین سال استفاده به اخذ گواهی استاندارد اقدام می کنند را به ما اعلام نمی کند و ما نیز این موارد را در لیست محاسبات خود قرار نمی دهیم. (این موارد به تعداد خیلی کم می باشد). ما از شرکت هایی که از طرف اداره استاندارد به ما اعلام می شود درخواست قرارداد و اسناد و مدارک می کنیم اگر شرکتی این مدارک را به ما ارائه دهد حتی اگر قرارداد در سال های قبل منعقد شده باشد، حتما لحاظ خواهد شد. متاسفانه شرکت های آسانسور همکاری لازم را انجام نمی دهند.

چنانچه تمامی دستگاه های پز به سازمان امور مالیاتی وصل گردد، تمامی مشکلات در این خصوص حل خواهد شد. در بحث ارزش افزوده نیز قانون مشخص می باشد. در زمان خرید از شرکتی چه تولید داخل باشد و چه وارداتی، در هر دو حالت ارزش افزوده اخذ می گردد و در صورت ارائه فاکتور اولیه توسط شرکت آسانسور، مامور مالیاتی تنها برای مبلغ مازادی که هنگام نصب در ساختمانی به عنوان سود دریافت کرده است ارزش افزوده اخذ خواهد کرد نه برای کل مبلغ فاکتور. متاسفانه چون برخی فروشندگان ها فاکتور ارائه نمی دهند، شرکت ها نیز قادر به ارائه فاکتور خرید نیستند. درخصوص قراردادهای حقیقی، اگر به ما ارائه شوند و با گواهی اداره استاندارد نیز تطابق داشته باشد. همچنین هزینه قرارداد واریز به حساب شرکت شده و شرکت صورت حساب بانکی خود را به ما ارائه دهد، مورد قبول ما می باشد. ولی متاسفانه اکثرا یا قرارداد ارائه نمی دهند یا قراردادها عین هم می باشند. راهکار پیشنهادی ما برای حل این مشکل، عمل به قانون است. تمامی شرکت ها دفاتر و مدارک خود را به طور کامل و فاکتور فروشی که از طریق سامانه صادر می شود، به ما تحویل دهند. اگر قادر به ارائه دفاتر نیستند می توانیم با تشکیل جلسه ای، صورت جلسه ای تنظیم کرده و با مشخص کردن هزینه های فروش و نصب به تفاهم برسیم.

نسرین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: با توجه به صحبت های مطرح شده، ظاهرا مشکل ارزش افزوده به دلیل عدم ارائه فاکتور همچنان مطرح می باشد که با ایجاد پایلانه های فروش الکترونیکی برای تمام فروشگاه ها، بزرگترین معضل ارزش افزوده حل خواهد شد. در سال ۹۸ تبصره ذیل ماده (۹۷) مالیات های مستقیم و اجرای کامل طرح جامع مالیاتی در شورای گفتگوی استان طرح شد و مدیرکل امور مالیاتی عنوان کردند به زودی این سامانه ایجاد شده و موضوع علی الراس به طور کامل حذف خواهد شد. متاسفانه علیرغم گذشت سه سال، این سامانه عملیاتی نشده است. عدم اجرای ساز و کار مناسب و ایجاد سامانه های مطرح شده باعث متضرر شدن بخش خصوصی و فعالان اقتصادی می شود.

از طرفی چنانچه شرکت ها مدارک و مستندات و دفاتر خود را در موعد مقرر به اداره امور مالیاتی ارائه دهند، از مشوق ها استفاده کرده و مالیات بر درآمد و مالیات بر ارزش افزوده کمتری پرداخت خواهند کرد که مستلزم آموزش از سوی انجمن ها می باشد. سؤالاتی در این خصوص مطرح می باشد: آیا در سامانه امور مالیاتی مواردی که وارداتی بوده و ارزش افزوده آنها پرداخت شده است مشخص می باشد؟ امکان تفکیک خدمات و کالا در سامانه امور مالیاتی وجود دارد؟ آیا برای استثنائات راهکارهایی وجود دارد؟ آیا سازمان امور مالیاتی کشور اعلام کرده است که سامانه جامع مالیاتی از چه زمانی شروع به کار خواهد کرد؟ پایانه های فروش تا چه حد پیشرفت داشته است؟

یعقوب سلطانی، رئیس امور حسابرسی مالیاتی: بحث واردات قابل پیگیری نمی باشد. مثلا در موتور آسانسور چه وارداتی باشد و چه تولید داخل، مطمئن هستیم که ارزش افزوده پرداخت شده است. ولی هدف قانونگذار شناسایی چرخه و پرداخت مالیات توسط آنهاست، که در هر دو حالت قادر به شناسایی نخواهیم بود.

اتابک نیرومندی، عضو اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: تا زمان به راه اندازی سامانه جامع مالیاتی، طرف کار ما سازندگان ساختمان ها هستند و آسانسورهای خود را به آنها می فروشیم، طبق قانون باید آنها مالیات را پرداخت کنند. شما طبق قانون قادر به رهگیری آنها هستید. چون گواهی استاندارد اخذ شده به نام سازنده می باشد که در شهرداری پرونده دارند. پرونده های ما نیز از طرف اداره استاندارد به شهرداری ارجاع داده می شود. اگر در زمان اخذ پایان کار و سند توسط سازنده ها، سازنده به اداره امور مالیاتی ارجاع داده شود، تا ارزش افزوده فروش واحدهای خود را پرداخت نمایند و اخذ پایان کار منوط به ارائه گواهی استاندارد باشد.

خسرو زارعی، عضو هیات مدیره اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: ما برای شرکت ها اجبار کردیم تا قبل از اخذ گواهی استاندارد، قرارداد سرویس نگهداری برای کارفرما از طرف اتحادیه ممهور شده و جزو پرونده های تشکیل دهنده گواهی استاندارد شود. ولی چون در تسویه حساب مالیاتی مربوط به آسانسور به مشکل برخوردیم و سازنده سازمان مبالغ مالیات را پرداخت نمی کند، نمی توانیم مالیات خود را نیز پرداخت کنیم. پیشنهاد موضوع شهرداری امکان پذیر نیست. برای آسانسوری که به مرحله گواهی استاندارد رسیده است. دستورالعمل اجرائی مشخص کنیم به صورتیکه که سازنده ساختمان به دلیل اینکه در سازمان امور مالیاتی کد اقتصادی ندارد موظف باشد فیش مبلغ قرارداد را با کد اقتصادی شرکتی که گواهی استاندارد به نام آن شرکت می باشد واریز کرده تا شرکت مدنظر در نامه ای به بازرسی استاندارد اعلام کند که مفاصا حساب مالیاتی تسویه شده است و صدور گواهی بلامانع می باشد. متاسفانه بسیاری از شرکت ها به فروش مهر اقدام می کنند و این اقدام باعث جلوگیری از این کار نیز می شود.

یعقوب سلطانی، رئیس امور حسابرسی مالیاتی: بهترین راهکار، تایید قراردادهای شرکت ها توسط اتحادیه و مشخص شدن اینکه این قرارداد نصب می باشد یا فروش و یا نصب و فروش باهم، با مشخص شدن فروشنده.

ناصر امامی فرد، امور حقوقی اتاق: با توجه به موارد مطرح شده به نظر می رسد برخی شرکت ها به تکالیف خود عمل نمی کنند. در خصوص اینکه فرمودید شرکت فناور دانش بنیان هستید، ماهیت فناور و دانش بنیان، معافیت های مالیاتی آنها و حتی تکالیف آنها با هم فرق دارد. مالیات شرکت های تعاون و شرکت های سهامی نیز باهم متفاوت می باشد. متاسفانه اکثر واحدها از مزیت های قانونی یا اطلاع ندارند و یا اینکه استفاده نمی کنند. مسئله اصلی مطرح شده ناشی از اختلاف بین فروش و نصب می باشد. حتی در زمانی که فروش و نصب توأم باشد، علاوه بر مالیات مشکل تامین اجتماعی نیز مطرح خواهد بود. پیشنهاد مشخص درخصوص حل فعلی مشکل، تدوین قرارداد تیپ در بحث مالیاتی باشد که با تنظیم اشل ها مشکل حل خواهد شد. (با

تنظیم ۳ نوع قرارداد تیپ مجزا برای نصب، فروش، حق العمل کاری) و تایید از اداره امور مالیاتی و استاندارد مشکل مرتفع خواهد شد. خسرو زارعی، عضو هیات مدیره اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: قبلا تیپ قرارداد آماده شده بود. لیکن باید اعضا ملزم به استفاده از این قرارداد گردند. در صنف ما ۱۳۰ نفر دارای پروانه طراحی و مونتاژ می باشد. به تعداد ۸۷۰ شرکت و شخص حقیقی به صورت غیرمجاز فعالیت می کند. ولی چون مکان مشخصی ندارند از طرف اتحادیه قابل پیگیری نیستند ناصر امامی فرد، امور حقوقی اتاق: شما باید این اشخاص را به اداره استاندارد معرفی کنید و اداره استاندارد موظف می باشد برای این اشخاص اعلام جرم کند. خسرو زارعی، عضو هیات مدیره اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی: معرفی کرده ایم. یعقوب سلطانی، رئیس امور حسابرسی مالیاتی: اداره استاندارد به آسانسورهای نصب شده بدون گواهی استاندارد اجازه فعالیت نمی دهد، ما جدیداً لیست شرکت هائی که در سال ۹۹ گواهی استاندارد اخذ کرده اند از اداره استاندارد اخذ کرده ایم، شما این لیست را از ما یا اداره استاندارد گرفته و بررسی کنید. هرشرکتی که مجوز و یا پروانه نداشته باشد به صورت کتبی به اداره استاندارد معرفی کنید. تا اداره استاندارد از امسال برای آن شرکت گواهی استاندارد صادر نکند. نسرتین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: ظاهراً پیشنهاد مطرح شده از طرف آقای امامی برای اداره امور مالیاتی قابل قبول می باشد و تایید مدیر کل نیز نیاز می باشد. این پیشنهاد را در صحن اصلی شورا مطرح خواهیم کرد. برای تایید تیپ قرارداد از اداره استاندارد و امور مالیاتی نیز دعوت خواهیم داشت. تا زمان راه اندازی سامانه جامع تجارت این راه حل می تواند راهگشا باشد. حتی بعد از راه اندازی این سامانه نیز می تواند ادامه داشته باشد. یعقوب سلطانی، رئیس امور حسابرسی مالیاتی: اگر به صورت تیپ قرارداد باشد و سه مورد مطرح شده از سوی آقای امامی بصورت شفاف مشخص باشد صددرصد مورد قبول ما خواهد بود. دو مطلب نیز به این قراردادها اضافه شود: ۱. در نصب یا تروانس نوشته شود و یا مقطوع. ۲. فروش مشخص باشد.	
۱. با عنایت به اینکه مشکل ایجاد شده در نحوه رسیدگی درآمد صنف آسانسور ناشی از اختلاف درآمد بین فروش و نصب آسانسور می باشد و با توجه به اینکه اداره کل امور مالیاتی جهت تفکیک قراردادهای این صنف سازوکاری ندارد، پیشنهاد می گردد: اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی " ۳ نوع قرارداد تیپ برای نصب، فروش و حق العمل کاری" با تعریف اشل های لازم تنظیم و به اداره امور مالیاتی و استاندارد اعلام نماید و اداره کل امور مالیاتی با استناد به این قراردادها اقدام به رسیدگی نمایند. ۲. اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی لیست اشخاص حقیقی و حقوقی که در سال ۱۳۹۹ از اداره کل استاندارد اقدام به دریافت گواهی استاندارد نموده اند از اداره کل امور مالیاتی و یا اداره کل استاندارد دریافت نماید و اشخاصی که مجوز کسب ندارند را به اداره امور مالیاتی و اداره کل استاندارد معرفی نمایند.	پیشنهادهات
۱. قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۹۴ و ۱۳۸۰؛ ۲. قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰؛ ۳. صورتجلسه شماره ۱۳۴۵ مورخ ۱۳۹۷ مربوط به تفاهمنامه اتحادیه آسانسور و پله برقی و اداره کل امور مالیاتی استان؛ ۴. رای شماره ۲۰/۱/۱۶۳۶ مورخ ۱۳۹۳/۱۱/۲۵ شورای عالی مالیاتی؛ ۴. نامه شماره ۱۴۰۰/۲۰۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۹ اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی خطاب به دبیرخانه شورای استان.	فهرست مستندات و مدارک پشتوانه